

במדינה

דרכי אדם הלב השרוף

לפני שבועיים, ניסתה בחלה עכודי לי הצית את באר המים של מושב גבעתי, בדורום, היא נעצרה ושחררה בערכות. מה דחף את העולה החדשה, אם לשמונה ילדים, לעשות את צעדה המורזז הודעת המשטרה היבשה הסבירה רק כי הדבר בא כתוצאה מהפסקת המים במשקה, עלידי הועד.

בפי בעלה, אליהו עכודי, היה הסבר א נזשי יותר:

„מיד כשבאנו ארצה מעיראק, ב-1950, יצאנו למושב פטיש בדרום. שם נאבקנו קשה עם הטבע ועם חוליות המסתגנים ש ביקרו אותנו ועם נותני העבודה. כלילות שמרנו.

כתוצאה מהמצב הרע ששרר אז, יצאו רוב המשפחות להפגנות בירושלים ועזבו את הפקום. אבל אני אמרתי: איפה שאני, ואת מדינתי — מדינת ישראל — ומכאן לא אווה. שמרתי עם שבע המשפחות שנש ארו בכל המושב עד שקבלנו הוראה ל עבור למושב גבעתי.

עקרו לי עין. הגעתי עם המשפחה למושב החדש וגם פה המשכתי בחיים ה קשים לבנין הכפר. התחלתי בעבודות חסי רה, בבנין הבתים, ובכל עבודה שהציעו. ובלילות שמרתי. עד שחליתי בעינים ואחרי ניתוח קשה בבית החולים, שנסתיים ב עקירת עין ימנית, קיבלתי תור לניתוח ה עין השנייה.

אחרי המחלה הזאת איבדתי 90 אחוז מהראיה שלי. במצב מיואש חזרתי למשק. החפירה שהייתי עושה אותה יום ביום בש ביל רשת המים בכפר יותר לא יכולתי ל עשות.

המשפחה הגיעה למצב נואש של רעב וחוסר אמצעים. אז החליט ועד הכפר לספק לי לחם וחלב עבור הילדים הזועקים. לא רציתי להיות הולמס על גבם של חב רי הכפר והחלטתי לזרוע משהו. אמצעים לא היו בידי. קיבלתי הלוואה דרך השוק הסיטוני בתל-אביב והתחלתי לעבד את אדמתי — כי עובד אדמתי ישבע לחם. הילדים שלי עזבו את בית הספר כדי ל עזור לי, כי אינני רואה כלום וכל העבור דות עושים מאיר בן ה-10 וסמירה בת ה-12. וכתוצאה מזה, קצת התחלתי להת קיים בכבוד ולא הצטרכתי שוב ללחם והי חלב שנתנו לי פעם.

אז ירדתי לסידור הניתוח בעין השנייה, אשר איני רואה בה. הלכתי ועד ואמרתי: תקחו כל מה שיש לי בשטח, רק תחזירו את ההלוואה שקיבלתי מהשוק הסיטונאי, אבל הועד לא הסכים. נסעתי לתל-אביב ל בית החולים. בבית היו הילדים מגיל 12 ועד שנה. אשתי נעדרה גם היא מהבית. אז באו חברי הועד והפטיקו את המים. כל מה שהיה לי בשטח נשרף. 10 דונם זרועים נשרפו כולם, בתוכם שני דונם מ לפסון, קטיף ראשון. אני הפסדתי בפעולה הזאת ערך אלפים לירות ואתם כל ה תקוה שלי להתקיים ולהתפרנס בכבוד. עכשיו, אתם מבינים למה אשתי הלכה לשרוף את הבאר? כי הם שרפו את לבה ולב הילדים שלה!

דרכי חיים

ישראלים בוכר

אחרי שאורי קיסרי פתח, מעל דפי הארץ, בויכוח על התנהגותם של ישראלים בוכר, לא חסרו בעלי הוכחות. אחד מהם היה אורח חיפאי, שסיפר, במכתב למערכת, את הסיפור המשעשע הבא:

יום אחד ביקרנו בבלגהיים, בארמון בו נולד צ'רצ'יל. בסוף הסיור הציעו לנו כי ניכנס לגן הארמון כדי לנוח ולשתות כוס תה. היה עלינו לעמוד בתור. כי זרם המבק רים היה גדול מאד, אבל אחרי שקיבלנו ספל תה אנגלי עם כריך ישבנו ליד שולחן בגן הנהדר עם מדשאות ומזרקות. ליד שער היציאה היתה התקהלות, ומתוך סקרנות נגשנו כולנו לראות מה שם. ראינו כי על שולחן היה מונח ספר אורחים גדול, ובו יכול כל אדם לרשום הערה או כל הת רשמות שהיא. בין כל דברי ההערכה וההלצות הנחמדות נתקלתי פתאום בשתי שורות כתו בות עברית, ומיד קראתי: „הו, כאן כתוב משהו בעברית!“

כולם בקשו כי אתרגם להם את הכתוב. המלים היו: „האם היה הכרחי לעמוד בתור זמן כה רב על מנת לקבל ספל תה עלוב? (חתיים) גבעת ברנר, ישראל.“

אל תתיאש... עשו כנסת 6

יפאווה בע"מ

אל תזניחי את הופעתך!

התחילי בטיפול בעוד מועד

- טיפולים בפנים עם שיטות חדשות ביותר.
- הרזייה מהירה בכל חלקי הגוף בשיטה אמריקאית.
- מוצרים קוסמטיים.

סלון תמירה תל-אביב

רחוב שינקין 26, טל. 62417

תערוכת תעופה המכביה "תל-אביב"

במסגרת „תערוכת התעופה“

י ת ק י י מ

נשה בחירת מלכת אויר

במוצ"ש 13.10.56 בשעה 21.00

- תכנית אמנותית
- תזמורת מובחרת
- סרטי תעופה
- לונח פרק תעופתי
- הפתעות
- הרשמה לטיסות ארקיע בשמי הארץ
- בחירת מלכת האויר

אצטדיון מכבי ת"א ע"י תחנת רידינג

אוטובוסים מס. 4 ומס. 6

כרטיסים בתל-אביב: בקופת התערוכה לקבוצות מאורגנות הנחה

הרשמה:

תערוכת תעופה ת"א: טל. 23160

חיפה: „גלוב“, שרות נסיעות בע"מ, ככר כיאט ירושלים: „גלוב“, שרות נסיעות בע"מ, מלון המלך רוד נהריה: „גלוב“, שרות נסיעות בע"מ, רח' וייצמן

על מנת לאפשר לאזרחי המדינה לעמוד מקרוב על טיב השרות והבידור הניתנים אצלנו, אנו נותנים במשך חודש אוקטובר

יום אחד חנם במלון הנשיא לכל המתארח בו יומיים

בכל ערב תזמורת ריקודים ותכנית עד אור הבוקר עם הזמרת האיטלקית הכיבת הקהל אנה מריה נא להזמין מקומות מראש. טלפונים: 4428/4429/4420/4473/4474.